

René Guénon: A tradícióellenességt?l az ellentradicionalitásig

2014 június 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

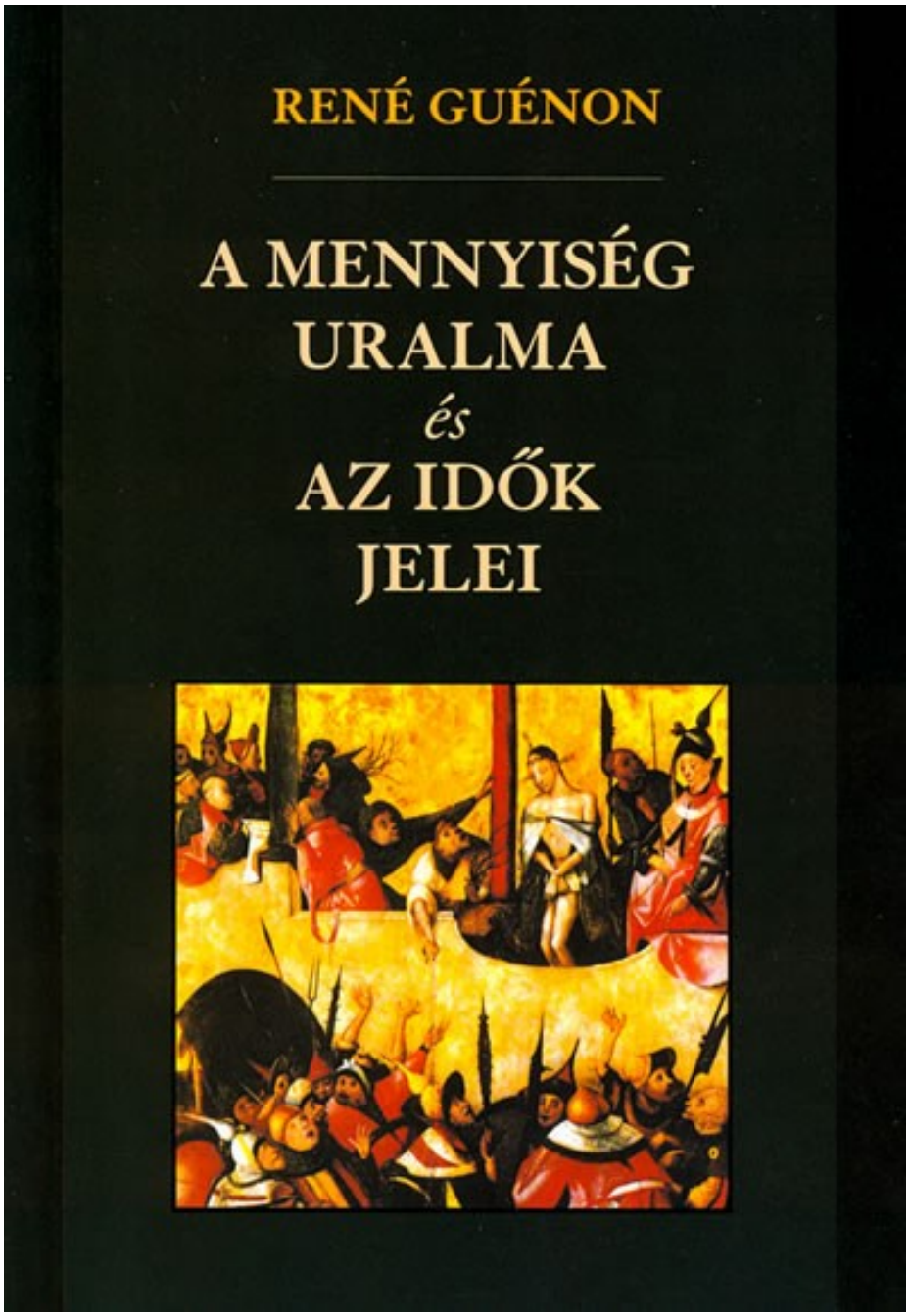
Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Az el?z? fejezetben olyan dolgokkal foglalkoztunk, amelyek - akárcsak az összes többi, modern világhoz tartozó dolog - gyökeresen antitradicionálisak; {...}

{...} bizonyos értelemben azonban túllépik a puszta tagadásként felfogott "antitradíciót", ugyanis egy olyasvalami felé vezetnek, ami tulajdonképpen már "ellentradíciónak" nevezhet?.

E kett? különbsége hasonló ahhoz a megkülönböztetéshez, amelyet korábban a deviáció és a felforgatás kapcsán említettünk, és megfelel az egészében vett antitradicionális akció már vizsgált két fázisának. Az "antitradíció" legteljesebb kifejez?dését abban a materializmusban találja, amelyet "integrálisnak" lehetne nevezni, és ez a múlt század vége felé tet?z? materializmus; ami az "ellentradíciót" illeti, ennek még csak el?zetes jeleit láthatjuk, éspedig mindazoknak a dolgoknak a képében, amelyek így vagy úgy hamisítványaivá igyekeznek válni magának a tradicionális eszmének. Ugyanakkor hangsúlyoznunk kell, hogy éppúgy, ahogy a magát "antitradícióként" kifejez? "szolidifikatív" tendencia képtelen elérni végs? határát, mivel e határ minden lehetséges létezésen kívül, illetve minden lehetséges létezés alatt van, várható, hogy ez a törvényszer?ség fog vonatkozni a felbomlás felé irányuló tendenciára is, amely viszont az "ellentradícióban" fejezi ki magát.

Míg a ciklus, végére nem érve, be nem teljesedik, a megnyilvánulás voltaképpeni feltételei magától értet?d?en megkövetelik, hogy ez így legyen; amennyiben pedig a ciklus valódi végét nézzük, az egy "helyreállítást" feltételez, amelynek következtében - ahogy azt már jeleztük - az "ártalmas" tendenciák "transzmutálódni" fognak, hogy határozottan jótékony" eredményre vezessenek. S?t, az összes próféciák jelzik (a kifejezést természetesen helyes értelmében használva), hogy az "ellentradíció" szemmel látható gy?zelme csak egy múló gy?zelem lesz, és abban

a pillanatban, amikor ez a diadal már-már beteljesedni látszik, spirituális befolyások fogják szétrombolni, amelyek, hogy a végs? helyreállítást el?segítsék, e ponton be fognak avatkozni. (1) Egy ilyen közvetlen beavatkozás ugyanis elengedhetetlen ahhoz, hogy a választott id?ben véget lehessen vetni a ciklikus megnyilvánulásba foglalt összes lehet?ségek legfélelmetesebbjének és "legsátánibbjának"; azonban ennyi éppen elég a várható jöv? el?vételezéséb?l, és most tovább kell folytatnunk az "ellentradíció" voltaképpeni természetének tüzetesebb vizsgálatát.

Éppen ezért ismét utalnunk kell arra a szerepre, amelyet az "ellenbeavatás" játszott: miután ugyanis, mint a modern mozgalmak láthatatlan inspirátora, mindeddig homályban maradt, végül is - ha e kifejezés egyáltalán helyénvaló itt - "exteriorizálni" fog valamit, ami olyan lesz, mintha csak az igazi tradíció másolata volna, legalábbis annyira teljes és annyira pontos másolata, amennyire bármiféle másolat veleszületett korlátozottságai ezt megengedik. Ahogy, mint magyaráztuk, a beavatás ténylegesen képviseli a tradíció szellemét, az "ellenbeavatás" is hasonló szerepet fog játszani az "ellentradíció" tekintetében; nyilvánvalóan azonban rendkívül helytelen volna "szellemr?l" beszélni a második esetben, mivel az éppen arra vonatkozik, amelyb?l a szellem a legteljesebb mértékben hiányzik, s?t arra, amely diametrikus ellentéte volna, ha a szellem alapvet?en nem lenne túl minden szembenálláson; mindazonáltal a szembenállását kétségtelenül megkísérelték, és ezt a korábban már több ízben is említett, fordított árnyék módjára történ? utánzás kíséri.

Ez az, amiért az "ellentradíció", bármennyire is messzire menjen az utánzásban, a paródián kívül sosem érhet el mást, viszont az összes paródia legszéls?ségesebbike és leggigantikusabbika lesz, és - a modern világ összes hamisításának ellenére is - ez idáig mi még csak roppant halvány el?képét és fölöttébb részleges próbálkozásait láttuk; ami az egyesek által közelinek tekintett jöv?t illeti, valami sokkal félelmetesebb van készül?ben, és a mai események egymásra következésének fokozódó sebessége e közelség jele. Szükségtelen mondani, hogy - az úgynevezett "próféciák" követ?inek szokásával ellentétben - többé-kevésbé pontos dátumok meghatározására még csak kísérletet sem teszünk; és még ha lehet?ség is volna ilyen id?pontok meghatározására a ciklikus periódusok pontos hosszúságának ismerete révén (és az ilyen esetekben a f? nehézség mindig a számítás alapjául szolgáló helyes kezd?pontok megállapításában van), az eredményt illet?leg akkor is szigorú óvatosságra lenne szükség, éspedig olyan okokból kifolyólag, amelyek pontosan ellentétesek azokkal, amelyek az eltorzított jövendölések tudatos vagy öntudatlan terjeszt?it ösztönzik, vagyis azért, hogy még csak ne is kockáztassuk az együttm?ködést a világunkban uralkodó szorongás és zavar további növekedésével.

Bárhogyan is legyen, ami lehet?vé teszi, hogy a dolgok eddig jussanak, vagyis az "ellenbeavatás" (és ez az, amit le kell szögeznünk) nem tekinthet? mer?ben emberi találmánynak, vagyis olyannak, mint ami semmiképpen sem volna megkülönböztethet? természete alapján az egyszer? "álbeavatástól"; valójában sokkal többr?l van itt szó, mint az "álbeavatás" esetében, és hogy ténylegesen is sokkal többr?l lehessen szó, ahhoz bizonyos értelemben - amennyiben valódi eredetét nézzük - abból az egyedülálló forrásból kell származnia, amelyhez minden beavatás kapcsolódik, egy olyan forrásból, amelyb?l mindaz származik, ami - hogy általánosan fogalmazzunk - világunkban "nem-emberi" elemet hordoz; azonban az "ellenbeavatás" ebb?l a forrásból egy végs?kig vitt degenerálódás folytán származik, és a "végs?ket" itt az a "fordítottság" képviseli, amely a tulajdonképpeni "sátánizmust" alkotja.

Egy ilyen degenerálódás nyilvánvalóan sokkal alapvet?bb, mint egy csupán bizonyos fokig deviáns tradíció degeneráltsága, s?t még egy megcsonkított és csak alacsonyabb részeiben továbbél? tradíció degeneráltságánál is gyökeresebb; többr?l van itt szó még azoknál a halott tradícióknál is, amelyeket már annyira magukra hagyott a szellem, hogy saját céljai érdekében maga az "ellenbeavatás" használhatja fel "maradványaikat", mint korábban magyaráztuk. Ez logikusan vezet ahhoz a gondolathoz, hogy ennek a széls?séges degenerálódásnak messze vissza kell nyúlnia a múltba; és, bármenynyire is homályos eredetének kérdése, van némi valószín?sége annak a gondolatnak, hogy egy olyan kontinenshez tartozó ?si civilizáció perverziójához kapcsolódhat, amelyik a jelen Manvantara kataklizmáiban t?nt el.(2) Mindenesetre aligha szükséges mondani, hogy mihelyt a szellem visszavonult, többé még csak beszélni sem lehet beavatásról; az "ellenbeavatás" képvisel? valójában éppen annyira nincsenek tudatában annak, ami esszenciális, más szavakkal egy spirituális és metafizikai rend igazságainak - éspedig sokkal jóvátehetetlenebbül nincsenek tudatában -, mint a hétköznapi profán emberek, mert mióta "az ég bezárult el?ttük", ezek az igazságok még legelemibb alapelveikben is teljesen idegenné váltak számukra.(3) Mivel az "ellenbeavatás" a lényeket nem az "emberfeletti" állapotok felé vezeti, de nem is szorítja magát kizárólagosan az emberi területen belülre, elkerülhetetlenül az "emberalatti" irányába fogja vezetni ?ket; és az a hatalom, amely ezt teszi, az egyetlen olyan hatalom, amely ezt megteheti; nagyon is könny? észrevenni, hogy itt olyasvalamir?l van szó, ami alapvet?en különbözik az "álbeavatás" komédiájától.

Az iszlám ezotériában azt mondják, hogy az az ember, aki anélkül jelenik meg egy bizonyos "kapunál"; hogy azt normális és legitim módon érte volna el, csukva találja, és kénytelen visszafordulni, de immár nem mer?ben profán személyként - mert az már soha többé nem lehet -, hanem mint saher (egy inferioris rend szubtilis lehet?ségeinek területén operáló varázsló vagy mágus).(4) A helyzet további tisztázása érdekében el kell mondani, hogy itt egy

olyan "infernális" eljárásról van szó, amely az "égi" eljárással próbál szembefordulni, és kívülr?l nézve ténylegesen is megvalósít egyfajta szembefordulást, habár az ilyen látszat csak illuzórikus lehet; és - mint ahogy azt már kimutattuk akkor, amikor arról a hamis spiritualitásról beszéltünk, amelyben azok a lények, akik eljegyezték magukat egyfajta "fordított megvalósítással", elveszítik magukat - ez az út csakis a tudatos lény totális "dezintegrálódásában" és végs? felbomlásában végz?dhet.(5)

Természetesen ahhoz, hogy a fordított visszatükröz?dés révén az utánzás a lehet?ségekhez képest maximálisan tökéletes lehessen, megfelel? központokat kellett alapítani, amelyekhez aztán az "ellenbeavatáshoz" tartozó szervezetek fognak csatlakozni. Ezek a központok természetesen mer?ben "pszichikusak" lesznek, mint ahogyan pszichikusak azok a befolyások is, amelyeket felhasználnak és közvetítenek, mert csak a beavatás és a valódi tradíció centrumai spirituálisak, viszont a már említett okok miatt bizonyos fokig képesek lesznek magukra ölteni a spirituális centrumok küls? megjelenését, ily módon idézve el? a "fordított spiritualitás" illúzióját. Azonban nem szabad meglep?dni azon, hogy nemcsak a szóban forgó központoknak többé-kevésbé alárendelt szervezetek, hanem maguk a központok is harcban állnak majd egymással, ugyanis az a terület, amelyen a nevezett dolgok találhatók, a lehet? legközelebb esik a "kaotikus" felbomláshoz, vagyis e területen minden oppozíció szabad utat kap, ugyanis egyetlen fels?bbrend? princípium közvetlen hatása sem harmonizálja és békíti össze elemeiket, tekintve, hogy a szóban forgó területr?l az ilyenek hiányoznak. Vagyis mindaz, ami e központok és elágazásaik megnyilvánulásával kapcsolatos, a zavar és az összefüggéstelenség benyomását kelti, és ez a benyomás bizonyára nem illuzórikus, hanem pontosan az efféle dolgok megkülönböztet? "vonása"; mintha csak negatíve tudnának egyetérteni, vagyis a spirituális centrumok elleni közös er?feszítésben, legalábbis amennyiben ezek olyan szintre süllyedtek, amelyen egy ilyen oppozíció egyáltalán létrejöhet, vagyis csak amennyiben kapcsolatban állnak azzal a területtel, ami nem terjed túl individuális állapotunk korlátain.(6) Itt válik láthatóvá az, amit tulajdonképpen az "ördög ostobaságának" lehet nevezni: ugyanis az "ellenbeavatás" képvisel?i abban a hiszemben fordulnak szembe a szellemmel, hogy magával a szellemmel állnak szemben, holott a szellemet valójában semmi sem opponálhatja, ugyanakkor azonban öntudatlanul is alá vannak rendelve ennek az illuzórikus szembenállásnak, és ezen soha nem is tudnak változtatni, mint ahogy az összes többi létez? is annak az Isteni Akaratnak engedelmeskedik - jóllehet öntudatlanul és akaratlanul -, amely alól semmi sem bújhat ki.

Így az "ellenbeavatás" képvisel?i - bár akaratuk ellenére és hitükkel szemben - "az isteni terv emberi területen" való megvalósulását szolgálják;(7) akárcsak az összes többi lény, ?k is részt vesznek ebben a tervben, éspedig úgy, ahogy az természetüknek megfelel, de ahelyett, hogy mint a valódi beavatottak, tudatában lennének ennek a szerepnek, csak negatív és fordított aspektusáról van tudomásuk. Vagyis nem egyebek ?k, mint bolonddá tett emberek, mégpedig oly módon, ami sokkal rosszabb számukra, mint a profán emberek számára egyszer? tudatlanságuk, mivel egyre távolabb ?zi ?ket a principiális Egységt?l, míg csak a "küls? sötétségbe" nem zuhannak.

De ha nem magukkal a szóban forgó lényekkel kapcsolatban vizsgálódunk, hanem a világgal mint egésszel összefüggésben, akkor el kell ismernünk, hogy akárcsak az összes többi lény, ?k is szükségképpen azon a helyen vannak az egészen belül, ami megilleti ?ket, és tulajdonképpen teológiai nyelvezetet használva - "gondviselésszer?" eszközei a ciklikus folyamatnak, ugyanis minden részleges rendnélküliségnek - még ha bizonyos értelemben a végs? rendnélküliségként is jelentkezik - valamiképpen egy totális rendbe kell integrálódnia.

Az eddigi észrevételek meg fogják. könnyíteni annak megértését, hogy egyáltalán miért jöhet létre egy "ellentradíció", s hogy az miért nem lehet más sohasem, mint fölöttébb instabil és meglehet?sen múlékony, ha ez nem is akadályozza meg abban, hogy - mint korábban mondtuk - léte önmagában véve is az összes lehet?ségek legfélelmetesebbike legyen. Meg kell értenünk továbbá, hogy az "ellenbeavatás" pontosan és mindig is eme irányult, és hogy a negatív "antitradíció" csupán egy erre való szükségszer? el?készület volt. Most már csak az van hátra, hogy a különféle, mégis egy irányba mutató jelzések segítségével megvizsgáljuk azokat a viszonyokat, amelyekben az "ellentradíciónak" az elkövetkezend? id?kben feltehet?leg meg kell valósulni.

38. fejezet: A tradícióellenességt?l az ellentradicionalitásig.
(René Guénon: A mennyiség uralma és az id?k jelei.)
Fordította. Buji Ferenc.

http://new-age-kritika.blogspot.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló